

Anonymizovaná verze

Překlad

C-83/20 - 1

Věc C-83/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

17. února 2020

Předkládající soud:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)

Předkládající soud:

23. ledna 2020

Navrhovatelky:

BPC Lux 2 Sàrl

BPC UKI LP

Bennett Offshore Restructuring Fund Inc.

Bennett Restructuring Fund LP

Queen Street Limited

BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund,
L.P.

BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P.

CSS, LLC

Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.

EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P.

TP Lux HoldCo, S.a.r.l.

VR Global Partners, L.P.

CenturyLink

City of New York Group Trust

Dignity Health

GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l

GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited

San Bernardino County Employees Retirement Association

EJF DO Fund (Cayman), LP

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A.

Odpůrci:

Banco de Portugal

Banco Espírito Santo, S.A.

Novo Banco, S.A.

DO

SUPREMO TRIBUNAL ADMINISTRATIVO

(NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD)

(omissis)

Správní senát Supremo Tribunal Administrativo (Nejvyšší správní soud) vydal *(omissis)* následující rozhodnutí.

SKUTKOVÝ ZÁKLAD SPORU

1. BPC Lux 2 S.a.r.l.; BPC UKI, L.P.; Bennett Offshore Restructuring Fund, Inc.; Bennett Restructuring Fund, L.P.; Queen Street Limited; BTG Pactual Global Emerging Markets and Macro Master Fund, L.P.; BTG Pactual Absolute Return II Master Fund, L.P.; CSS, LLC; Beltway Strategic Opportunities Fund L.P.; EJF Debt Opportunities Master Fund, L.P.; TP Lux HoldCo, S.a.r.l.; VR Global Partners, L.P.; CenturyLink; City of New York Group Trust; Dignity Health; GoldenTree Asset Management LUX S.a.r.l.; GoldenTree High Yield Value Fund Offshore 110 Two Limited; San Bernardino County Employees Retirement Association, a EJF DO Fund (Cayman), LP, podaly opravný prostředek *(omissis)* proti rozsudku vydanému Tribunal Administrativo do Círculo de Lisboa (správní soud v Lisabonu, Portugalsko) ze dne 12. března 2019.

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, S.A., žalobkyně ve spojeném řízení —která podala odvolání podle článků 140 a 149 [Código de Processo nos Tribunais Administrativos (zákoník o soudním řízení správním; dále jen „soudní řád správní“)], k Tribunal Central Administrativo Sul (Ústřední správní soud jih, Portugalsko)—, podala následně kasační opravný prostředek podle ustanovení čl. 151 odst. 1 soudního řádu správního k Supremo Tribunal Administrativo (Nejvyšší správní soud).

Oba opravné prostředky byly uznány jako přípustné rozhodnutím ze dne 17. července 2019.

A- Navrhovatelé uvedli svá tvrzení (*omissis*).

BANCO DE PORTUGAL formulovala své vyjádření k těmto tvrzením (*omissis*).

B- MASSA INSOLVENTE DO ESPÍRITO SANTO FINANTIAL GROUP, SA, žalobkyně ve spojeném řízení (*omissis*) formulovala svá tvrzení, z nichž je nutno citovat následující: [...]

„[...] 43. V napadeném rozsudku soud a quo navíc [posoudil] (*omissis*) nesprávně také důvod nezákonnosti založený na porušení unijního práva, když v souhrnu dospěl k závěru, že

i) námitka neprovedení směrnice 2014/59/EU nebo jejího nesprávného provedení nebyla namístě, neboť ve chvíli, kdy bylo přijato nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014, ještě neuběhla lhůta pro provedení této směrnice, a ii) nebylo porušeno vlastnické právo zakotvené v článku 17 Listiny nebo v článku 1 Dodatkového protokolu 1, neboť omezení vlastnických práv akcionářů je odůvodněné.

44. Ve světle zásad uznaných unijním právem —a samozřejmě také uznaných portugalskou Ústavou—, musí jakékoli omezení vlastnických práv splňovat následující požadavky: i) musí být odůvodněno důvody veřejného zájmu; ii) musí být přijato v případech a za podmínek stanovených zákonem; iii) za ztrátu musí být včas poskytnuta spravedlivá náhrada, a iv) musí být respektována zásada přiměřenosti.

45. (*omissis*) [Pokud by se vycházelo z toho], že zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení („no creditor worse off“) [je] (*omissis*) použitelná také na akcionáře, je jisté, že i) právní rámec, v němž bylo přijato opatření k řešení krize, tak výslovně nestanovil a ii) instituce, která přijala opatření k řešení krize, zastávala názor, že zmíněná zásada se nevztahuje na akcionáře, jak vyplynulo ze žalobní odpovědi Banco de Portugal.

46. V každém případě je nutno zdůraznit, že režim ochrany věřitelů stanovený v článku 145 B odst. 3 [Regime Geral das Instituições de Crédito e Sociedades Financeiras (obecný režim finančních a úvěrových institucí; dále jen „RGICSF“)], zavedený prostřednictvím nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014, porušuje také ustanovení směrnice 2014/59/EU tím, že i) nevyžaduje provedení

dvou nezávislých ocenění; ii) neukládá povinnost, aby tato ocenění byla provedena co nejdříve, a iii) stanoví, že výplata rozdílu, který je výsledkem ocenění, věřitelům nesmí být provedena, dokud není ukončena likvidace instituce, které se týká opatření k řešení krize.

47. I pokud by bylo připuštěno, že vnitrostátní režim lze vykládat v souladu s unijním právem, není zřejmé, jakým způsobem by takový výklad mohl nyní vést k tomu, aby se akcionáři dostali do situace, v níž by se nacházeli v případě, kdyby finanční instituce, na niž se vztahuje opatření k řešení krize, byla zcela zlikvidována, s ohledem na to, že postup, v němž Banco de Portugal opatření k řešení krize přijala, měl nevyhnutelně na tuto možnost vliv.

48. Navrhovatelka nesouhlasí s tvrzením, že nezávisle na tom, zda se uplatní zásada „no creditor worse off“, jsou akcionáři dostatečně chráněni prostřednictvím: i) prospěchu, který má původní úvěrová instituce nebo její konkurzní podstata z případného zůstatku výtěžku z prodeje překlenovací instituce, jak to stanoví odstavec 4 článku 145-I RGICSF, a ii) výnosů získaných v procesu likvidace instituce, na niž se vztahuje opatření k řešení krize, která musí být provedena v souladu s ustanovením [Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas (zákon o konkurzu a restrukturalizaci podniků)].

49. Společné ani oddělené použití těchto dvou mechanismů nevede k řešení, které by bylo pro akcionáře uspokojivé nebo spravedlivé, nebo alespoň podobné tomu, k čemu by vedlo použití zásady „no creditor worse off“ na akcionáře, jejíž použití v konkrétním případě za pomoci konformního výkladu naráží na obtíže, které jsme již zmiňovali, a stojíme tedy před jasným porušením vlastnického práva a zásady proporcionality, které jsou zakotveny v Listině.

50. Přistoupíme-li ke konkrétní analýze směrnice 2014/59/EU, její článek 32 stanoví, že přijetí opatření k řešení krize závisí na splnění všech následujících podmínek: i) příslušný orgán zjistil, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné; ii) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na alternativní opatření soukromého sektoru nebo opatření dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů, a iii) opatření k řešení krize jsou nezbytná ve veřejném zájmu, přičemž za taková jsou považována ta, která jsou nezbytná k dosažení cílů, o něž se jedná [článek 32 odst. 1 písm. c) a odstavec 5 směrnice 2014/59/EU].

51. Směrnice 2014/59/EU stanovila celou řadu nástrojů k řešení krize, a to: celkový nebo částečný převod činnosti (články 38 a 39), založení překlenovací instituce (články 40 a 41), oddělení aktiv (článek 42) a rekapitalizace z vnitřních zdrojů (články 43 a následující).

52. Nicméně v odůvodnění opatření k řešení krize není jediný řádek, slovo nebo alespoň odkaz na případné ocenění, třeba i implicitní, alternativy, která je ze čtyř uvedených ta nejzjevnější, jelikož jediná umožňuje zachovat majetkovou integritu

Banco Espírito Santo [dále jen „BES“], to jest rekapitalizace z vnitřních zdrojů prostřednictvím příslušných kapitálových nástrojů.

53. *Kromě nutnosti vzít v úvahu zásadu proporcionality při přijímání samotného rozhodnutí o řešení krize směrnice 2014/59/EU také stanoví, že pokud je již rozhodnutí přijato, zásah do majetkových práv nesmí být nepřiměřený.*

54. *Komise zastává v tomto ohledu názor, že zásah do vlastnického práva by nebyl nepřiměřený, pokud by bylo uznáno právo na odškodnění dotčených akcionářů a věřitelů, kteří by měli obdržet náhradu v hodnotě, na kterou by bývali měli nárok v rámci běžné likvidace podniku.*

55. *Tento přístup byl zakotven ve směrnici 2014/59/EU, která stanoví dvojitý mechanismus náhrady: i) vyplacení protiplnění instituci v režimu řešení krize, a ii) takzvanou zásadu, že žádný věřitel a akcionář se nesmí dostat do méně výhodného postavení, aniž by se mělo za to, že bylo zasaženo do podstaty vlastnického práva.*

56. *V důsledku toho, bez ohledu na přímý účinek směrnice 2014/59/EU, vnitrostátní orgán [odpovědný za přijetí opatření] k řešení krize, v posuzovaném případě Banco de Portugal, musí v každém případě respektovat mechanismy odškodnění instituce, která je v režimu řešení krize, jako jednoznačné projevy vlastnického práva chráněného Listinou.*

57. *Jak vyplývá z uvedených tvrzení, (prozatímní nebo konečné) ocenění upravené v článku 36 směrnice 2014/59/EU, stejně jako výplata protiplnění instituci v režimu řešení krize, které se určuje ve fázi ocenění, rovněž podle tohoto článku, mělo být provedeno co nejdříve po přijetí rozhodnutí o řešení krize.*

58. *Směrnice 2014/59/EU navíc upravuje ochranný mechanismus pro akcionáře a věřitele a stanoví, že akcionáři a ti věřitelé, jejichž pohledávky nebyly převedeny, mají právo obdržet alespoň totéž, co by podle odhadu bývaly obdržely, kdyby instituce v režimu řešení krize byla v plném rozsahu likvidována v běžném úpadkovém řízení (viz článek 73 směrnice).*

59. *Pro tyto účely článek 74 směrnice 2014/59/EU stanoví, že nezávislá osoba musí co nejdříve po provedení jednoho nebo více opatření k řešení krize provést ocenění, jehož předmětem je především určení rozdílu mezi i) zacházením, kterého by se dostalo akcionářům a věřitelům, kdyby instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného úpadkového řízení a ii) zacházením, kterého se jim skutečně dostalo v rámci přijatého opatření k řešení krize (článek 74 odst. 2 směrnice), takže v případě kladného rozdílu ve prospěch akcionářů a/nebo věřitelů, tito mají právo, aby jim byl vyplacen z mechanismů financování řešení krize.*

60. *(omissis) Navzdory tomu, že nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 bylo přijato po zveřejnění směrnice 2014/59/EU, a tomu, že stanoví (omissis), že jeho cílem je provést částečně tuto normu, je zjevné, že v tomto cíli zcela selhává.*

61. *RGICSF nestanoví —[jako] nestanovoval ani před vydáním nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014— žádný mechanismus výplaty protiplnění instituci v režimu řešení krize, jak to stanoví článek 36 směrnice 2014/59/EU, a omezuje se na stanovení toho, že zůstatek výtěžku z prodeje, poté, co byly vráceny částky, které poskytly fond pro řešení krizí, fond pojištění vkladů nebo záruční fond zemědělských úvěrových družstev, bude navrácen původní úvěrové instituci nebo do její konkurzní podstaty.*

62. *Toto řešení je velmi odlišné od toho, které podporuje směrnice, neboť neumožňuje zaručit odpovídající a včasnou náhradu za ‚vyvlastnění‘ aktiv instituce v režimu řešení krize.*

63. *Na druhém místě, ačkoli RGICSF stanoví v čl. 145 B odst. 3 mechanismus na ochranu věřitelů, nečiní totéž u akcionářů, na rozdíl od toho, co stanoví směrnice 2014/59/EU, i když samy portugalské regulační orgány —mezi nimi i Banco de Portugal— uznaly nutnost stanovení **přiměřené náhrady pro akcionáře**, přičemž tyto **regulační orgány**, podle toho, co je známo, byly vyslechnuty v rámci procesu přijímání nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014, který nevysvětlitelně nestanovil žádný vhodný mechanismus náhrady pro akcionáře.*

64. *Dokonce i v případě, že by bylo možné vykládat vnitrostátní režim v tom smyslu, že je slučitelný s unijním právem, jak tvrdí soud a quo, a na akcionáře by se tedy uplatnila zásada ‚no creditor worse off‘, takové řešení by nebylo dostatečné z důvodů uvedených v bodech 159 až 164.*

65. *A konečně, co se týče dvou mechanismů existujících ve vnitrostátních právních předpisech, které, aniž by představovaly projev uplatnění zásady ‚no creditor worse off‘ na akcionáře, podle názoru soudu a quo údajně slouží k odpovídající ochraně jejich vlastnického práva, takové mechanismy nemohou být považovány za vhodné ani dostatečné z důvodů uvedených v bodech 165 až 171.*

66. *Nebyly tedy provedeny normy směrnice, které se týkají mechanismů ochrany akcionářů, a tato okolnost nemůže být zhojena prostřednictvím konformního výkladu, ani vyřešena s použitím mechanismů údajné ochrany akcionářů, stanovených v použitelných vnitrostátních předpisech.*

67. *Do třetice, nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 nevyžaduje ani provedení dvou dříve zmíněných nezávislých ocenění, stanovených v člancích 36 a 74 směrnice 2014/59/EU, ocenění, která jsou zásadní pro vhodné a včasné uplatnění mechanismů na ochranu akcionářů a věřitelů.*

68. *Nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 stanoví pouze jedno ocenění (viz články 145 F odst. 5 a 145 H odst. 4 RGICSF), aniž by stanovilo jakoukoli povinnost rychlosti jeho provedení, což může jen poškodit jeho přesnost a včasnost.*

69. Navíc, co se týče přímého účinku směrnice a lhůty pro její provedení, je nepřijatelné, aby se členský stát rozhodl výslovně provést směrnicí —dokonce dříve, než uplyne lhůta pro provedení— a učinil tak nesprávně. Při jednání tímto způsobem by porušil povinnosti, které mu ukládají čl. 4 SFEU odst. 3 a článek 288 SFEU.

70. V rámci posouzení slučitelnosti vnitrostátních norem se směrnicemi Unie Soudní dvůr zastával názor, že vnitrostátní normy, jejichž deklarovaným cílem [je] (omissis) provést určitou směrnicí, mohou být pokládány za normy, které spadají do působnosti dané směrnice od data jejího vstupu v platnost —a tedy nejen od konečného data stanoveného pro její provedení—, takže když členský stát provede směrnicí dříve, než uplyne lhůta, je obzvlášť povinen učinit tak správně a úplně.

71. V posuzovaném případě vnitrostátní předpisy, o něž se jedná, měly (omissis) zjevně za cíl (omissis) přizpůsobit portugalský právní řád směrnicí 2014/59/EU. Takto byl režim řešení krizí finančních institucí začleněn do působnosti unijního práva.

72. Cílem směrnice 2014/59/EU, zejména její články 36, 73 a 74, bylo uplatnit zásadu proporcionality a vlastnické právo stanovené Listinou, a tedy také z tohoto důvodu —porušení zásady přiměřenosti a vlastnického práva, která směrnice měla konkretizovat—, nesprávné provedení citovaných článků ze strany portugalského zákonodárce představuje nesplnění povinností, které pro něj plynou ze Smlouvy.

73. A konečně, je třeba mít na paměti také to, že i předtím, než uplyne lhůta pro provedení směrnice, a po jejím vstupu v platnost, podle současného čl. 4 SFEU odst. 3 a článku 288 SFEU mají členské státy povinnost ‚zdržet se v průběhu lhůty stanovené směrnicí pro přizpůsobení vnitrostátního práva této směrnicí přijímání právních předpisů, které by mohly vážně ohrozit dosažení výsledku stanoveného touto směrnicí‘ —takzvaný blokační účinek—.

74. (omissis) Přestože soud, jehož rozhodnutí bylo napadeno, uznal existenci této povinnosti, kterou mají členské státy, byl nicméně toho názoru, že tento důsledek v posuzovaném případě nenastal.

75. Uvedený soud se mylí, neboť (omissis) vnitrostátní zákonodárce nesprávným provedením směrnice 2014/59/EU —zejména aniž stanovil odpovídající ocenění aktiv a pasiv a vyplacení přiměřené náhrady instituci v režimu řešení krize a jejím akcionářům—, vytvořil situaci, v níž mohlo být přijato opatření k řešení krize v takové podobě, jak jej přijala Banco de Portugal, jehož důsledky trvají i po jeho přijetí a (omissis) dlouho po lhůtě pro provedení směrnice 2014/59/EU.

76. Je tedy namístě konstatovat, že nesprávné provedení směrnice 2014/59/EU prostřednictvím nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 ze dne 1. srpna —které bylo toho dne vydáno pouze proto, aby byl vymezen rámec pro opatření k řešení krize BES, jež bylo přijato o dva dny později[.]— závažně ohrozilo dosažení

výsledku stanoveného citovanou směrnicí, což bylo v daný okamžik jasně předvídatelné, přičemž byl zaveden právní režim v oblasti opatření k řešení krize, který zjevně odporuje směrnici 2014/59/EU.

77. Vzhledem k tomu, že zmíněný právní režim v oblasti opatření pro řešení krizi —konkrétně články 145 A a 145 O RGICSF—, jako celek porušuje různé normy a zásady unijního práva, musí (omissis) (omissis) v souladu s předností unijního práva (omissis) soud z tohoto důvodu zcela upustit od jeho uplatnění. [...]

(omissis) Žádá se, aby tento opravný prostředek byl uznán přípustným (omissis)“

BANCO DE PORTUGAL uvádí (omissis):

„[...] LL) V souvislosti s údajným porušením práva akcionářů banky v režimu řešení krize na soukromé vlastnictví a zásady proporcionality, jež jsou zakotveny v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie a v článku 1 Dodatkového protokolu č. 1 opatřením k řešení krize, již bylo shora zdůrazněno, že (omissis) důvody (omissis), které navrhovatelka uvedla, se podstatně neliší od důvodů údajné neplatnosti opatření k řešení krize pro porušení práva na soukromé vlastnictví a zásady proporcionality podle portugalského práva (omissis), (omissis), [protože] tato práva a zásady se přirozeně v podstatě neliší, (omissis) co se týče jejich rozsahu a obsahu jejich příslušné ochrany, od těch, jež stanoví unijní právo.

MM) Navíc (omissis) je zjevně nesprávný výklad napadeného rozsudku (a judikatury Soudního dvora Evropské unie, kterou cituje) ze strany navrhovatelky v tom smyslu, že je v něm uznána přímá použitelnost zásady ‚no creditor worse off‘ na akcionáře úvěrových institucí v režimu řešení krize po dobu platnosti nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 (to znamená před uplynutím lhůty pro provedení směrnice 2014/59/EU), což zjevně neodpovídá (omissis) skutečnosti, neboť soud a quo v souvislosti s tím pouze konstatoval, že (omissis) skutečnost, že vnitrostátní režim použitelný na řešení krize BES nepočítá s použitím zmíněné zásady na akcionáře, zejména neznamená, že ‚by v rámci mimosmluvní občanskoprávní odpovědnosti státu [...] nebylo postavení akcionářů také zahrnuto do ochranné působnosti normy, v případě, že se jejich právní postavení zhorší v porovnání s postavením, v němž by se nacházeli v případě likvidace, což je argument, který v každém případě nebyl uplatněn‘.

NN) Kromě toho (omissis) se navrhovatelka nemůže dovolávat tohoto důvodu (omissis), neboť (omissis) vzhledem k tomu, že opatření k řešení bankovní krize bylo přijato v krajní situaci neplnění platných ukazatelů ze strany úvěrové instituce a bezprostřední nebo krátkodobé neschopnosti plnit své závazky (viz článek 145 C odst. 1 a 3 RGICSF), je namíste logicky vyvodit závěr, že v případě alternativního scénáře k přijetí opatření k řešení krize BES —tedy její okamžité insolvence a neřízená likvidace—, by situace akcionářů byla stejná nebo dokonce horší, než ta, v níž se skutečně nacházeli po přijetí zmiňovaného opatření k řešení krize.

OO) Právě v tomto scénáři —připustí-li se možnost, že v konkrétním případě se akcionáři mohou nacházet v horší situaci, než je ta, v níž by byli v alternativním scénáři likvidace bez použití opatření k řešení krize úvěrové instituce (omissis)— může být relevantní to, co je stanoveno (omissis) v čl[ánku] 145 I odst. 4 RGICSF ohledně přijetí případného zůstatku výtěžku z prodeje překlenovací banky, a na druhé straně, zjevné výhody vyplývající z řádné likvidace banky v režimu řešení krize, jelikož přispívají k neutralizaci dopadu případného (a málo pravděpodobného) rozdílu v postavení akcionářů v případě řešení krize a v případě likvidace ve chvíli bezprostředně předcházející řešení krize.

PP) (omissis) Nezbytně je třeba dospět k závěru, že skutečnost, že vnitrostátní právo, podle něhož bylo přijato opatření k řešení krize, nestanoví náhradu pro akcionáře banky v režimu řešení krize, neporušuje shora citovaný článek 17 Listiny a článek 1 Dodatkového protokolu č. 1, protože případné omezení vlastnického práva těchto akcionářů je plně odůvodněno samotnou povahou a charakteristikami jejich investic, jelikož oni jsou majiteli banky a jsou z toho důvodu povinni být prvními, kdo ponese důsledky zhoršení finanční situace této banky (přesně tak, jak se to děje v rámci běžného insolvenčního režimu).

QQ) Taktéž (omissis) nedává žádný smysl názor navrhovatelky, že – bez ohledu na to, co stanovilo vnitrostátní právo použitelné k datu opatření k řešení krize BES - Banco de Portugal měla použít v kontextu tohoto opatření k řešení krize řešení, jako jsou ta, která jsou zakotvena v čl. 36 odst. 4 písm. e) a člancích 73 a 74 směrnice 2014/59/EU (pokud jde o přiznání případné náhrady bance v režimu řešení krize a jejím akcionářům), jelikož tato řešení odpovídala požadavkům práva na soukromé vlastnictví, a to prostě proto, že orgán pro řešení krizí je povinen uplatnit opatření k řešení krize na základě režimu, který je v daný okamžik platný ve vnitrostátním právu.

RR) (omissis) [C]o se týče údajného neprovedení nebo nesprávného provedení směrnice 2014/59/EU nařízením s mocí zákona č. 114-A/2014 —a důsledků, které by vyplynuly z jeho nepoužití na základě přednosti práva Evropské unie—, bylo taktéž prokázáno, že opravný prostředek, který podala Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, je zjevně nepřipustný.

SS) Především proto, že, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora Evropské unie (omissis), dne 1. srpna 2014 portugalský zákonodárce neměl žádnou povinnost již provést jakékoli z ustanovení směrnice do vnitrostátního právního řádu, a tato ustanovení tedy neměla přímý účinek, a protože vnitrostátní soudy nebyly vázány zásadou vykládat vnitrostátní právo v souladu s unijním právem, co se týče citované směrnice.

TT) Na druhé straně je plně přípustné částečné provedení směrnice, po etapách, dříve, než uplyne lhůta k provedení, přičemž když k tomu dojde, citovaná směrnice nenabyde přímého účinku a bezpochyby už vůbec ne ve vztahu ke všem ustanovením, která obsahuje.

UU) V tomto ohledu (*omissis*) (*omissis*) tedy zákonodárce, který vydal nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014, [neporušil] svou povinnost zdržet se vydání předpisů, které by po uplynutí lhůty pro provedení směrnice 2014/59/EU mohly vážně ohrozit dosažení výsledku stanoveného směrnicí, v první řadě proto, jak již bylo potvrzeno, že (ne)splnění této povinnosti musí být hodnoceno v závislosti na dopadech ustanovení, která byla skutečně přijata ve vnitrostátním právním řádu, a nikoli v závislosti na neprovedení opatření, která ještě nejsou závazná, jak je tomu v posuzovaném případě.

VV) Na druhém místě také proto, že mezi prvořadě cíle výslovně stanovené směrnicí 2014/59/EU, (*omissis*) není zahrnut, ani nepřímou nebo implicitně, žádný, který by odkazoval na evropský požadavek, aby byla úvěrové instituci v režimu řešení krize a jejím příslušným akcionářům (na rozdíl od toho, jak je to jasně dáno u jejich věřitelů) poskytnuta náhrada, což umožňuje vyvodit závěr, že skutečnost, že nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 nepočítá s výplatou případných náhrad bankám v režimu řešení krize a jejich akcionářům, neohrožuje do budoucna dosažení cílů stanovených uvedenou směrnicí.

WW) Navíc, i kdyby odškodnění bank v režimu řešení krize a jejich akcionářů bylo, *de iure*, jedním ze základních cílů směrnice 2014/59/EU, je jisté, že ani v takovém případě by její cíl nebyl ohrožen — a už vůbec ne vážně — vydáním nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014, především proto, že (*omissis*) jeho ustanovení nebrání tomu, aby banky, které by mohly být případně v režimu řešení krize, po uplynutí lhůty k provedení citované směrnice, a jejich příslušní akcionáři, mohli reálně obdržet určité náhrady, pokud budou splněny podmínky k tomu stanovené, a ani tuto možnost neomezují. [...]

— Rovněž v souvislosti s opravným prostředkem, který podala Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, podala společnost NOVO BANCO, SA, vyjádření, v němž uvedla [...] následující:

[„]17) Navrhovatelce se nepodařilo prokázat (*omissis*) porušení vlastnického práva a zásady proporcionality, které jsou zakotveny v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie a v článku 1 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

18) Bez ohledu na to, že nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 (*omissis*) částečně provedlo citovanou směrnicí, v souladu s článkem 130 téže směrnice měly členské státy prostor k jejímu provedení až do 31. prosince 2014.

19) Navrhovatelka neuvedla ani ve své původní žalobě, ani ve svém opravném prostředku důvody, z jakých by neměly být použity články 145 A až 145 O RGICSF.

20) Evropská komise, stejně jako Evropská centrální banka, pomáhaly Banco de Portugal národní bance při přijímání rozhodnutí ze dne 3. srpna 2014, aniž by k němu měly výhrady. [...]

34) Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, jejíž položení žádala tehdejší žalobkyně, navrhovatelka v tomto řízení, je zcela nepřijatelná, zejména v důsledku zjevné irelevance. [...]“]

(*omissis*)*

II – Skutkový stav

Odkazujeme na skutečnosti, které jsou považovány v napadeném rozsudku za prokázané, jež jsou převzaty v tomto rozhodnutí.

*

PRÁVNÍ ZÁKLAD

Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group S.A. napadla rozhodnutí [Tribunal Administrativo e Fiscal —TAF— de Lisboa, (Správní a daňový soud v Lisabonu, Portugalsko)] ohledně nutnosti předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

V tomto smyslu tvrdí, že na rozdíl od toho, co uvádí soud, v tomto řízení existuje spor ohledně následujících otázek: i) výkladu článků 36, 73 a 74 směrnice 2014/59/EU v kontextu použití nástroje oddělení aktiv; ii) možného porušení unijního práva ze strany portugalského státu nesprávným provedením směrnice 2014/59/EU do vnitrostátního práva prostřednictvím n[řízení s mocí zákona] č. 114-A/2014, a iii) možné povinnosti vnitrostátních soudů vykládat vnitrostátní právo v souladu se směrnicí 2014/59/EU.

(*omissis*) (*omissis*)

Banco de Portugal navrhuje, aby byl opravný prostředek zamítnut (*omissis*).

(*omissis*).

*

(*omissis*).

(*omissis*) Podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) musí soudy zemí Evropské unie (EU) požádat Soudní dvůr Evropské unie (SDEU), aby se formou odpovědi na předběžnou otázku vyslovil k jakékoli otázce týkající se výkladu nebo platnosti [aktu] unijního práva, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, a pokud jeho rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je

tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie (čl. 267 odst. 3 SFEU).

(*omissis*) Přísluší vnitrostátnímu soudu, aby posoudil nutnost předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a rozhodl o ní nezávisle na návrzích formulovaných v tomto smyslu účastníky řízení.

(*omissis*)

S ohledem na to, že Supremo Tribunal Administrativo (Nejvyšší správní soud), je povinen položit předběžnou otázku, není nutné zkoumat tento důvod opravného prostředku.

(*omissis*).

2. (*omissis*) Podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nutné, jakmile je jasné, že rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je nezbytné, aby vnitrostátní soud mohl vydat rozhodnutí, a uvedený soud je schopen s dostatečnou přesností vymezit právní a skutkový rámec řízení a právní otázky, které vyvolává.

Podle znění čl[ánku] 267 SFEU:

„Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:

- a) výkladu Smluv;
- b) platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie.

Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o této otázce.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, které se týká osoby ve vazbě, rozhodne Soudní dvůr Evropské unie v co nejkratší lhůtě.“

Je třeba posoudit (*omissis*), zda (*omissis*) je sporná platnost nebo výklad aktu unijního subjektu.

Massa Insolvente de Espírito Santo Financial Group S.A. uvádí (*omissis*), že que opatření k řešení krize, o něž se jedná, porušuje unijní právo, zejména právo na soukromé vlastnictví a zásadu proporcionality (čl[ánk]y 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie a články 32, 36, 73 a 74 směrnice 2014/59/EU), když splňuje současně několik předpokladů takového porušení, především ty,

kteří se týkají nezbytnosti a přiměřenosti ve vztahu ke sledovaným cílům, přestože se v této souvislosti v napadeném rozhodnutí nic neuvádí, v důsledku nesprávného provedení citované směrnice do vnitrostátního právního řádu provedeného nařízením s mocí zákona č. 114-A/2014 (*omissis*) prostřednictvím změny článků 145 A až 145 O nařízení s mocí zákona č. 298/92, ze dne 31. prosince 1992 [jímž se schvaluje RGICSF] (*omissis*), které porušuje nejen (*omissis*) uvedený právní rámec, nýbrž také zásadu přednosti unijního práva.

Nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 (*omissis*), jež je v této věci předmětem sporu (*omissis*), změnilo „*obecný režim finančních a úvěrových institucí, schválený nařízením s mocí zákona č. 298/92, ze dne 31. prosince 1992, jímž se mění režim stanovený v Hlavě VIII o opatřeních k řešení krize a který částečně provádí směrnici 2014/59/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků*“.

Před nabytím účinnosti nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014 platilo nařízení s mocí zákona č. 298/92 (*omissis*) ve znění nařízení s mocí zákona č. 63-A/2013 ze dne 10. května 2013, které obsahovalo následující ustanovení:

„Článek 145 A

Účel opatření k řešení krize

Banco de Portugal může uplatnit na úvěrové instituce se sídlem v Portugalsku opatření popsaná v této kapitole za účelem dosažení kteréhokoli z následujících cílů:

- a) *zajistit kontinuitu poskytování základních finančních služeb;*
- b) *chránit před systémovým rizikem;*
- c) *chránit zájmy daňových poplatníků a státní pokladny;*
- d) *chránit důvěru vkladatelů.*

Článek 145 B

Hlavní zásada při použití opatření k řešení krize

1 – Při použití opatření k řešení krize je třeba zajistit, aby ztráty úvěrové instituce nesli přednostně její akcionáři a věřitelé, v závislosti na jejich postavení v hierarchii a za rovných podmínek uvnitř každé třídy věřitelů.

2 – Ustanovení předchozího odstavce se nepoužije na vklady pojištěné v souladu s ustanoveními článků 164 a 166.

Článek 145 C

Použití opatření k řešení krize

1 – Pokud úvěrová instituce neplní nebo je pravděpodobné, že nebude plnit požadavky pro zachování povolení k výkonu své činnosti, může Banco de Portugal uplatnit následující opatření k řešení krize, pokud je to nezbytné k dosažení kteréhokoli z cílů uvedených v článku 145 A:

a) úplný nebo částečný prodej činnosti jiné instituci autorizované k výkonu předmětné činnosti;

b) úplné nebo částečné převedení činnosti na jednu nebo několik překlenovacích bank.

2 – Banco de Portugal uplatní opatření k řešení krize, když dospěje k závěru, že je nepravděpodobné, že se úvěrové instituci podaří v přiměřené učinit opatření potřebná k obnově přiměřených podmínek stability a plnění obezřetnostních ukazatelů.

3 – Pro účely odstavce 1 se má za to, že existuje reálná možnost, že úvěrová instituce nesplní požadavky k zachování povolení k výkonu své činnosti, pokud vedle jiných relevantních skutečností, jejichž opodstatněnost musí posoudit Banco de Portugal ve světle cílů uvedených v článku 145 A, nastane některá z následujících okolností:

a) úvěrová instituce utrpěla ztráty, které by mohly oslabit základní kapitál, nebo existují opodstatněné důvody domnívat se, že se tak v krátkém časovém horizontu stane;

b) aktiva úvěrové instituce jsou nižší než příslušné závazky, nebo existují opodstatněné důvody domnívat se, že se tak v krátkém časovém horizontu stane;

c) úvěrová instituce nemůže plnit své závazky nebo existují opodstatněné důvody domnívat se, že se tak v krátkém časovém horizontu stane.

4 – Uplatnění opatření k řešení krize není podmíněno předchozím uplatněním nápravných opatření.

5 – Použitím opatření k řešení krize není dotčena možnost kdykoli použít jedno nebo několik nápravných opatření. (omissis)

Článek 145 D

Zánik funkce správních a kontrolních orgánů

1 – Pokud Banco de Portugal rozhodne o uplatnění opatření k řešení krize, zanikají funkce členů správních a kontrolních orgánů dotčené úvěrové instituce a, pokud tak určí Banco de Portugal, funkce auditora nebo auditorské společnosti oprávněných k auditu účetnictví, kteří nejsou součástí příslušného kontrolního orgánu.

2 – V případě uvedeném v předchozím odstavci jmenuje Banco de Portugal nové členy správního orgánu úvěrové instituce za podmínek stanovených v následujícím článku a bez jakéhokoliv omezení vyplývajícího ze stanov, jakož i kontrolní komisi nebo kontrolora, na které se uplatní mutatis mutandis ustanovení článku 143.

3 – Pokud v souladu s odstavcem 1 Banco de Portugal ukončí činnost auditora nebo auditorské společnosti, musí jmenovat jiného auditora nebo auditorskou společnost, aby vykonávala tyto funkce.

4 – Členové správních a kontrolních orgánů, stejně jako auditor nebo auditorská společnost, kteří jsou oprávněni ke kontrole účetnictví a nejsou součástí příslušného kontrolního orgánu, jejichž činnost byla ukončena podle odstavce 1, musí poskytnout veškeré informace, o které je požádá Banco de Portugal, a poskytnout jí součinnost, o kterou požádá za účelem použití opatření k řešení krize.

Článek 145 E

Správa

1 – Správci, které Banco de Portugal jmenuje v souladu s odstavcem 2 předchozího článku, obdrží odměnu na účet instituce a kromě pravomocí a povinností, které svěřuje zákon a stanovy členům správního orgánu, mají ty, které jsou uvedeny následně:

- a) pravomoci a povinnosti stanovené v odstavci 2 článku 145;
- b) pravomoc vykonávat rozhodnutí přijatá Banco de Portugal podle článků 145 F až 145 I bez nutnosti získat předchozí souhlas akcionářů úvěrové společnosti.

2 – Jmenovaní správci vykonávají své funkce po dobu, kterou určí Banco de Portugal, a která bude trvat nejdéle rok, ale může být opakovaně prodloužena na stejně dlouhé období.

3 – Použijí se, se změnami, které jsou potřebné, ustanovení odstavců 3, 4 a 6 až 10 článku 145.

Článek 145 F

1 – Banco de Portugal může nařídit úplný nebo částečný prodej aktiv, pasiv, podrozvahových položek a aktiv spravovaných úvěrovou společností jedné nebo několika společnostem, které mají povolení k výkonu předmětné činnosti.

2 – Pro účely předchozího odstavce vyzve Banco de Portugal potenciální nabyvatele k podávání nabídek a při zohlednění požadavku rychlosti daného okolnostmi zajistí transparentnost řízení a rovné zacházení se všemi zájemci.

3 – Při výběru nabývajících instituce musí mít Banco de Portugal na zřeteli cíle stanovené v článku 145 A.

4 – *Potenciálním nabyvatelům musí být zajištěn okamžitý přístup k relevantním informacím o finanční a majetkové situaci úvěrové společnosti za účelem ocenění aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv, které mají být prodány, přičemž vůči nim nelze uplatňovat povinnost zachovávat obchodní tajemství stanovenou v článku 78, aniž je však dotčena jejich povinnost zachovávat potřebnou důvěrnost dotčených informací.*

5 – *Pro účely prodeje podle odstavce 1 musí být aktiva, pasiva, podrozvahové položky a spravovaná aktiva vybraná Banco de Portugal předmětem ocenění k okamžiku prodeje, jež musí být provedeno nezávislým subjektem určeným Banco de Portugal ve lhůtě, kterou tato určí, a jehož náklady ponese úvěrová instituce, při použití metody ocenění založené na tržních podmínkách a podpůrně na přiměřené hodnotě, která musí zohlednit nemateriální hodnotu, kladnou nebo zápornou, jež plyne z prodeje nabývajícím subjektu.*

6 – *Banco de Portugal určí částku finanční pomoci, kterou v případě nutnosti musí fond pro řešení krizí poskytnout za účelem uskutečnění prodeje uvedeného v článku 1.*

7 – *Banco de Portugal může vyzvat fond pojištění vkladů, nebo pokud se jedná o opatření použitelná v rámci integrovaného systému zemědělských úvěrových družstev, záruční fond zemědělských úvěrových družstev, aby spolupracovaly při prodeji pojištěných vkladů v souladu s ustanoveními článku 167 A nebo článku 15 A nařízení s mocí zákona č. 45/98 ze dne 9. listopadu 1998 ve znění nařízením s mocí zákona č. 126/2008 ze dne 21. července 2008, č. 211-A/2008 ze dne 3. listopadu 2008 a č. 162/2009 ze dne 20. července 2009.*

8 – *Pokud je hodnota prodaných pasiv vyšší, než hodnota aktiv, částka finanční podpory poskytnuté ke kompenzaci tohoto rozdílu v souladu s odstavci 6 a 7 bude představovat pohledávku fondu pro řešení krizí, fondu pojištění vkladů nebo ze záručního fondu zemědělských úvěrových družstev vůči prodávající úvěrové instituci.*

9 – *V případě, že je výtěžek z prodeje kladný, případně prodávající úvěrové instituci.*

10 – *Po prodeji musí být zajištěna kontinuita transakcí souvisejících s aktivy, pasivy, podrozvahovými položkami a spravovanými aktivy, které jsou prodávány, zejména:*

a) *nabývajcí instituce musí být považována pro veškeré zákonné a smluvní účely za právní nástupkyni prodávající úvěrové společnosti v souvislosti se všemi převedenými právy a povinnostmi;*

b) *prodávající úvěrová instituce a jakákoli společnost, která patří do stejné skupiny a poskytuje jí služby v rámci prodávané činnosti, musí poskytnout veškeré informace požadované nabývajcí institucí a zajistit jí přístup do informačních systémů souvisejících s převáděnou činností a, za protiplnění dohodnuté mezi*

stranami, pokračovat v poskytování služeb nabývajícím institucím, které tato bude považovat za potřebné pro běžný chod převedené činnosti.

11 – Rozhodnutí, jímž je nařízen prodej uvedený v odstavci 1, je účinné bez ohledu na jakékoli zákonné nebo smluvní ustanovení v opačném smyslu a představuje dostatečný titul pro provedení jakéhokoli právního úkonu spojeného s prodejem.

12 – Rozhodnutí o prodeji uvedeném v odstavci 1 není podmíněno předchozím souhlasem akcionářů úvěrové instituce, ani smluvních partnerů u smluv týkajících se aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv, která mají být prodána, a nemůže sloužit jako základ pro uplatnění jakýchkoli práv na předčasnou splatnost, která jsou stanovena v předmětných smlouvách.

13 – Případný částečný prodej činnosti úvěrové instituce nesmí ohrozit plné postoupení smluvních postavení prodávající úvěrové instituce, včetně převodu odpovědností spojených s prodávanými aktivy, zejména co se týče smluv o finančních zárukách, sekuritizačních transakcí nebo dalších smluv, které obsahují klauzule o započtení nebo nettingu.

14 – V případě, že protiplnění stanovené v okamžiku prodeje aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv prokazatelně neodpovídá jejich reálné hodnotě, nabývajícím institucím po předchozím povolení Banco de Portugal může zmíněná aktiva, pasiva, podrozvahové položky a spravovaná aktiva vrátit, při dodržení ustanovení předchozího odstavce, přičemž dojde k příslušné úpravě zmíněného protiplnění.

15 – Jako alternativu vrácení podle předchozího odstavce může Banco de Portugal nabídnout nabývajícím institucím zaplacení rozdílu mezi stanoveným protiplněním a reálnou hodnotou aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv.

16 – Platba zmíněná v předchozím odstavci může být provedena převedením nových aktiv prodávající úvěrové instituce na nabývajícím institucím nebo z účtu fondu pro řešení krizí, fondu pojištění vkladů nebo záručního fondu zemědělských úvěrových družstev za podmínek stanovených v odstavcích 6 a 7.

17 – V případě, že prodej zmíněný v odstavci 1 vede ke spojení podniků v souladu s právními předpisy použitelnými v oblasti hospodářské soutěže, může být zmíněná operace provedena dříve, než Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vydá rozhodnutí, že nemá námitek, aniž jsou dotčena opatření, o kterých rozhodne tento úřad následně.

Článek 145 G

Úplný nebo částečný převod činnosti na překlenovací banky

1 – Banco de Portugal může nařídit úplný nebo částečný převod aktiv, pasiv, podrozvahových položek a aktiv spravovaných úvěrovou institucí na jednu nebo

několik překlenovacích bank zřízených za tím účelem, s cílem umožnit jejich pozdější prodej jiné instituci oprávněné provozovat předmětnou činnost.

2 – Banco de Portugal může za účelem uvedeným v předchozím odstavci rovněž nařídit úplný nebo částečný převod aktiv, pasiv, podrozvahových položek a aktiv spravovaných dvěma nebo více úvěrovými institucemi, které jsou součástí stejné skupiny, na jednu nebo více překlenovacích bank.

3 – Překlenovací banka je úvěrová instituce s právní povahou banky, jejíž základní kapitál je zcela v rukou fondu pro řešení krizí.

4 – Fond pro řešení krizí upíše a splatí základní kapitál překlenovací banky z vlastních zdrojů.

5 – Překlenovací banka se zřizuje na základě rozhodnutí Banco de Portugal, která schválí její stanovy, přičemž ustanovení kapitoly ii hlavy ii se nepoužije.

6 – Po vydání rozhodnutí uvedeného v předchozím odstavci je překlenovací banka povinna provozovat činnosti stanovené v čl. 4 odst. 1.

7 – Základní kapitál překlenovací banky nesmí být nižší, než je minimum stanovené vyhláškou člena vlády odpovědného za finance, poté, co byla konzultována Banco de Portugal, přičemž překlenovací banka musí splňovat právní předpisy vztahující se na banky.

8 – Překlenovací banka může zahájit činnost předtím, než splní registrační požadavky a ostatní formality stanovené zákonem, aniž je dotčena její povinnost splnit je co nejdříve.

9 – Banco de Portugal stanoví prostřednictvím oběžníku normy použitelné na zřízení a fungování překlenovací banky.

10 – Na překlenovací banky se použije Código das Sociedades Comerciais (zákoník o obchodních společnostech) se změnami, které jsou nezbytné z hlediska cílů a povahy těchto subjektů.

11 – Banco de Portugal jmenuje na návrh výkonného výboru fondu pro řešení krizí členy správních a kontrolních orgánů překlenovací banky, kteří se musí řídit veškerými pokyny a doporučeními Banco de Portugal, zejména rozhodnutími o řízení překlenovací banky.

12 – Doba existence překlenovací banky je omezena na dva roky a lze ji prodloužit o rok z opodstatněných důvodů veřejného zájmu, zejména pokud trvají rizika pro finanční stabilitu nebo pokud probíhají jednání zaměřená na prodej příslušných aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv, avšak maximální doba její existence nesmí v žádném případě překročit pět let.

13 – Při výkonu své činnosti se musí překlenovací banka řídit kritérii řízení, které umožní udržet nízké úrovně rizika.

14 – Úplný nebo částečný převod aktiv, pasiv, podrozvahových položek nebo aktiv spravovaných úvěrovou institucí na jednu nebo několik překlenovacích bank zřízených za tím účelem, jakož i případné prodloužení lhůty stanovené v odstavci 12, musí být sděleno Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, třebaže s ohledem na jeho přechodný charakter nejde o spojení podniků pro účely právních předpisů použitelných v oblasti hospodářské soutěže.

Článek 145 H

Majetek a financování překlenovací banky

1 – Banco de Portugal vybere aktiva, pasiva, podrozvahové položky a spravovaná aktiva, které budou převedeny na překlenovací banku v okamžiku jejího zřízení.

2 – Na překlenovací banku nemohou být převedeny závazky, které původní úvěrová instituce sjednala se:

a) svými akcionáři, členy svých správních a kontrolních orgánů, svými auditory nebo auditorskými společnostmi nebo osobami, které mají toto postavení ve vztahu k jiným podnikům, jež původní úvěrovou institucí ovládají nebo patří do stejné skupiny;

b) osoby nebo instituce, které byly akcionáři, které byly pověřeny funkcemi nebo které poskytovaly služby uvedené pod písmenem a) v průběhu čtyř let před zřízením překlenovací banky, a jejichž jednání či opomenutí způsobila finanční potíže úvěrové instituce nebo přispěla ke zhoršení její situace;

c) manželé, příbuzní v prvním stupni v pokrevní nebo nepokrevní linii, nebo třetí osoby, které jednají na účet osob nebo institucí zmíněných v předchozích odstavcích pod písmeny a) a b);

d) osoby, které jsou odpovědné za skutečnosti spojené s úvěrovou institucí nebo které z nich měly prospěch přímo nebo skrze prostředníka a které podle názoru Banco de Portugal způsobily finanční potíže nebo přispěly svým jednáním nebo opomenutím v rámci své odpovědnosti ke zhoršení situace.

3 – Na překlenovací banku nelze převést ani nástroje, které jsou zahrnuté do určení vlastních zdrojů úvěrové instituce, jejichž podmínky byly schváleny Banco de Portugal.

4 – Aktiva, pasiva, podrozvahové položky a spravovaná aktiva zmíněná v odstavci 1 musí být předmětem ocenění k okamžiku převodu, které provede nezávislý subjekt určený Banco de Portugal ve lhůtě, kterou tato určí, a jehož náklady ponese úvěrová instituce.

5 – Po uskutečnění převodu uvedeného v odstavci 1 může Banco de Portugal kdykoli provést kteroukoli z operací, které jsou uvedeny následně:

a) převést další aktiva, pasiva, podrozvahové položky a spravovaná aktiva z původní úvěrové instituce na překlenovací banku;

b) převést aktiva, pasiva, podrozvahové položky a spravovaná aktiva z překlenovací banky na původní úvěrovou instituci.

6 – Banco de Portugal určí výši finanční podpory, kterou v případě nutnosti fond pro řešení krizí musí poskytnout za účelem zřízení a výkonu činnosti překlenovací banky, zejména prostřednictvím přiznání úvěrů této instituci na jakýkoli účel nebo poskytnutí zdrojů, které jsou považovány za nezbytné ke zvýšení kapitálu překlenovací banky.

7 – Banco de Portugal může vyzvat fond pojištění vkladů, nebo pokud se jedná o opatření použitelná v rámci integrovaného systému zemědělských úvěrových družstev, záruční fond zemědělských úvěrových družstev, aby spolupracovaly při převodu pojištěných vkladů na překlenovací banku v souladu s ustanoveními článku 167 A nebo článku 15 A nařízení vlády č. 345/98 ze dne 9. listopadu 1998.

8 – Celková hodnota pasiv a podrozvahových položek, které mají být převedeny na překlenovací banku, nesmí překročit celkovou hodnotu aktiv převáděných původní úvěrovou institucí, případně zvýšenou o zdroje z fondu pro řešení krizí, z fondu pojištění vkladů nebo ze záručního fondu zemědělských úvěrových družstev.

9 – Po uskutečnění převodu uvedeného v odstavci 1 musí být zajištěna kontinuita transakcí souvisejících s aktivy, pasivy, podrozvahovými položkami a spravovanými aktivy, které se převádějí, a překlenovací banka musí být považována pro všechny zákonné a smluvní účely za právní nástupkyni původní úvěrové instituce v souvislosti se všemi převedenými právy a povinnostmi.

10 – Původní úvěrová společnost a jakákoliv společnost, která patří do stejné skupiny a poskytuje jí služby v rámci převáděné činnosti, musí poskytnout veškeré informace požadované překlenovací bankou a zajistit jí přístup do informačních systémů souvisejících s převáděnou činností a, za protiplnění dohodnuté mezi stranami, pokračovat v poskytování služeb překlenovací bance, které tato bude považovat za potřebné pro běžný chod převedené činnosti.

11 – Rozhodnutí o převodu uvedené v odstavci 1 je účinné bez ohledu na jakékoli zákonné nebo smluvní ustanovení v opačném smyslu a představuje dostatečný titul pro provedení jakéhokoli právního úkonu spojeného s převodem.

12 - Rozhodnutí o převodu uvedené v odstavci 1 není podmíněno předchozím souhlasem akcionářů úvěrové instituce, ani smluvních partnerů u smluv týkajících se aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv, která mají být

převedená, a nemůže sloužit jako základ pro uplatnění jakýchkoli práv na předčasnou splatnost, která jsou stanovena v předmětných smlouvách.

13 – Případný částečný převod aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv nesmí ohrozit plné posotupení smluvních postavení původní úvěrové instituce, včetně převoduy odpovědností spojených s převáděnými aktivy, zejména co se týče smluv o finančních zárukách, sekuritizačních transakcí nebo dalších smluv, které obsahují klauzule o započtení nebo nettingu.

Článek 145 I

Prodej majetku překlenovací banky

1 – Aniž by byly dotčeny dispoziční úkony spadající do pravomocí správy překlenovací banky, vyzve Banco de Portugal, má-li za to, že jsou dány podmínky potřebné pro úplný nebo částečný prodej aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv, které byly převedeny na překlenovací banku, další instituce autorizované k výkonu předmětné činnosti, aby podaly nabídky na odkoupení, při současném zajištění transparentnosti celého procesu.

2 – Při výběru nabývající instituce zohledňuje Banco de Portugal cíle stanovené v článku 145 A.

3 – Výtěžek z prodeje musí být přednostně proporcionálně použit k vrácení:

a) fondu pro řešení krizí veškerých částek, které dal k dispozici v souladu s odstavcem 5 článku 145 H;

b) fondu pojištění vkladů nebo záručnímu fondu zemědělských úvěrových družstev veškerých částek, které daly k dispozici v souladu s odstavcem 6 článku 145 H.

4 – Po vrácení částek uvedených v předchozím odstavci je případný zůstatek výtěžku z prodeje vrácen původní úvěrové instituce nebo do její konkurzní podstaty v případě, že vstoupila do likvidace.

5 – Po prodeji všech aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv převedených na překlenovací banku a po rozdělení výtěžku z prodeje podle ustanovení odstavců 3 a 4 Banco de Portugal překlenovací banku zruší.

6 – Není-li již možné prodat všechna aktiva, pasiva, podrozvahové položky a spravovaná aktiva převedená na překlenovací banku, může Banco de Portugal rozhodnout o její likvidaci v souladu s režimem použitelným na mimosoudní likvidaci úvěrových institucí.

Článek 145 J

Jiná opatření

1 – Souběžně s použitím opatření k řešení krize může Banco de Portugal rozhodnout, je-li to nutné k dosažení cílů uvedených v článku 145 A, že se na instituce v režimu řešení krize uplatní následující opatření:

- a) dočasné zproštění povinnosti používat obezřetnostní pravidel;
- b) dočasné zproštění povinnosti včasného plnění dříve sjednaných závazků;
- c) dočasné uzavření poboček a dalších provozoven, v nichž se uskutečňují transakce s veřejností.

2 – Ustanovením písmene b) předchozího odstavce není dotčeno zachování veškerých práv věřitelů vůči spoludlužníkům nebo ručitelům.

3 – Opatření stanovená v tomto článku mají platnost maximálně jeden rok, přičemž prodloužení je možné maximálně na dva roky.

Článek 145 L

Dohody o započtení a nettingové dohody

1 – Použití jakéhokoli opatření k řešení krize ze strany Banco de Portugal vede k pozastavení, po dobu 48 hodin od okamžiku, kdy dojde k příslušnému oznámení, nebo, pokud by tomu došlo dříve, kdy je zveřejněno rozhodnutí Banco de Portugal, práva na předčasnou splatnost, stanoveného v rámci dohod o započtení a nettingových dohod (netting agreements), smluv, v nichž je dotčena úvěrová instituce smluvní stranou, pokud je uplatnění tohoto práva založeno na předmětném opatření k řešení krize.

2 – Po uplynutí období uvedeného v předchozím odstavci, co se týče smluv prodaných nebo převedených v souladu s články 145 F nebo 145 G, nemohou smluvní partneři úvěrové instituce uplatnit právo na předčasnou splatnost stanovené v rámci dohod o započtení a nettingových dohod (netting agreements), pokud by se opírali o použití opatření k řešení krize.

3 – Aniž je dotčen předchozí odstavec, smluvní partneři u smluv, na které se vztahují dohody o započtení a nettingové dohody (netting agreements), které byly prodány nebo převedeny podle článků 145 F nebo 145 G, mají vůči převádějící úvěrové instituci nadále právo požádat o předčasnou splatnost na základě jiného titulu, než je uveden v předchozím odstavci.

4 – Odstavec 1 se nepoužije v těch případech, v nichž právo na předčasnou splatnost vyplývá z ustanovení obsažených ve smlouvách o finančních zárukách a nejsou jím dotčena ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry.

Článek 145 M

Režim likvidace

Pokud po použití jakéhokoli opatření k řešení krize Banco de Portugal dospěje k závěru, že bylo dosaženo cílů stanovených v článku 145 A, a zjistí, že instituce nesplňuje požadavky pro zachování povolení k provozování činnosti, může úvěrové instituci, které se týkalo dotčené opatření k řešení krize, zrušit povolení, přičemž je nutno použít režim likvidace stanovený v použitelných právních předpisech.

*Článek 145 N**Opravné prostředky a veřejný zájem*

1 – Aniž je dotčen článek 12, proti rozhodnutí Banco de Portugal, jimiž jsou přijata opatření k řešení krize, lze podat opravné prostředky podle právních předpisů v oblasti správního soudnictví, s výhradami stanovenými v následujících odstavcích, s přihlédnutím k veřejnému zájmu, jež určuje jejich přijetí.

2 – V řízeních o předběžných opatřeních mají aktivní legitimaci pouze majitelé podílů, kteří jednotlivě nebo společně vlastní nejméně 10 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv dotčené instituce.

3 – Posouzení otázek, které nevyžadují znalecký posudek, týkajících se ocenění aktiv a pasiv, která jsou předmětem opatření k řešení krize, nebo s nimi souvisejících, se uskuteční v rámci řízení o meritů věci.

4 – V rámci výkonu soudních rozhodnutí, jimiž se ruší vydané akty přijaté na základě této kapitoly, se může Banco de Portugal dovolávat legitimního důvodu nesplnění za podmínek uvedených v odstavci 2 článku 175 a v článku 163 soudního řádu správního, přičemž v takovém případě je okamžitě zahájeno řízení směřující k určení příslušné náhrady podle postupů upravených v člancích 178 a 166 téhož právního předpisu.

5 – Banco de Portugal doručí dotčenému subjektu a soudu zprávy o ocenění aktiv zpracované nezávislými subjekty, které má k dispozici, a které byly vyžádány pro účely přijetí opatření k řešení krize upravených v této kapitole, jakmile jsou jí doručeny podle ustanovení čl. 178 odst. 1 soudního řádu správního.

*Článek 145 O**Ocenění a výpočet náhrad*

1 – Pro účely odstavce 4 předchozího článku a jakéhokoli řízení o opravném prostředku, jehož předmětem je vyplacení náhrady související s přijetím opatření k řešení krize stanovených v odstavci 1 článku 145 C, se nezohlední přidaná hodnota vyplývající z ekonomických podpor veřejného charakteru, zejména poskytnutých fondem pro řešení krizí, nebo z případné účasti fondu pojištění vkladů nebo záručního fondu zemědělských úvěrových družstev.

2 – Nezávisle na jejím případném postavení jako účastníka řízení musí Banco de Portugal v řízeních uvedených v předchozím odstavci na žádost soudu, který rozhoduje ve věci, předložit zprávu o ocenění, která pokrývá všechny obezřetnostní aspekty, které jsou podstatné pro výpočet náhrady, zejména budoucí schopnost úvěrové instituce plnit obecné požadavky na povolení, ; tím není dotčeno oprávnění Banco de Portugal učinit tak z úřední povinnosti.

3 – Výplatu náhrad, na něž se odkazuje v tomto článku, nese fond pro řešení krizí, s výjimkou případů, v nichž má Banco de Portugal občanskoprávní odpovědnost za protiprávní akty.“

Prostřednictvím článku 2 nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014, (omissis) byla citovaná ustanovení změněna způsobem uvedeným níže:

„Článek 145 B [...]

1 - Při použití opatření k řešení krize je s ohledem na sledované cíle zmíněné v předchozím článku třeba zajistit, aby:

- a) akcionáři úvěrové instituce přednostně nesli ztráty dotčené instituce;
- b) věřitelé úvěrové instituce nesli, na druhém místě a za rovných podmínek, zbývající ztráty dotčené instituce, v závislosti na pořadí přednosti různých tříd věřitelů;
- c) žádný věřitel úvěrové instituce nenesl větší ztráty, než jaké by utrpěl, pokud by instituce vstoupila do likvidace.

2 - [...].

3 – V případě, že po ukončení likvidace úvěrové instituce v režimu řešení krize je zjištěno, že věřitelé této instituce, jejichž pohledávky nebyly převedeny na jinou úvěrovou instituci nebo překlenovací banku, nesli vyšší ztráty, než jaké jsou podle ocenění zmíněného v odstavci 6 článku 145 -F a v odstavci 4 článku 145.º-H odhadovány v případě, že by instituce vstoupila do likvidace bezprostředně před použitím opatření k řešení krize, mají takoví věřitelé právo obdržet rozdíl od fondu pro řešení krizí.

Článek 145 F [...]

1 - [...].2-[...].3-[...].4-[...].5-[...].

6 – Pro účely odstavce 3 článku 145 B ocenění, o němž se zmiňuje předchozí odstavec, zahrnuje stejně tak odhad výše částek vymožených z pohledávek každé třídy věřitelů v souladu s pořadím přednosti stanoveným zákonem v případě likvidace úvěrové instituce bezprostředně před použitím opatření k řešení krize.

7 – Banco de Portugal určí povahu a částku finanční pomoci, kterou v případě nutnosti musí fond pro řešení krizí poskytnout, což zahrnuje zejména poskytnutí

záruk a přiznání úvěrů prodávající úvěrové instituci nebo nabývající úvěrové instituci za účelem zachování hodnoty aktiv a pasiv a umožnění toho, aby se uskutečnil prodej uvedený v článku 1.

8 - [Bývalý odstavec 7].

9 – *Pokud je hodnota prodaných pasiv vyšší, než hodnota aktiv, částka finanční podpory poskytnuté ke kompenzaci tohoto rozdílu v souladu s odstavci 7 a 8 bude představovat pohledávku fondu pro řešení krizí, fondu pojištění vkladů nebo ze záručního fondu zemědělských úvěrových družstev vůči prodávající úvěrové instituci.*

10 - [Bývalý odstavec 9] 11 - [Bývalý odstavec 10]. 12 - [Bývalý odstavec 11]

13 - [Bývalý odstavec 12] 14 - [Bývalý odstavec 13]

15 - [Bývalý odstavec 14] 16 - [Bývalý odstavec 15]

17 – *Platba zmíněná v předchozím odstavci může být provedena převedením nových aktiv prodávající úvěrové instituce na nabývající instituci nebo z fondu pro řešení krize, fondu pojištění vkladů nebo záručního fondu zemědělských úvěrových družstev za podmínek stanovených v odstavcích 7 a 8.*

18 - [Bývalý odstavec 17]

19 – *Při výběru aktiv, pasiv, podrozvahových položek a spravovaných aktiv, která mají být prodána podle tohoto článku, se použije ustanovení v článku 145 H odst. 2 se změnami, které jsou nezbytné.*

Článek 145 H

[...] 1 - [...]

2 - [...]

a) *akcionáři, kteří jsou v okamžiku převodu vlastníky alespoň 2 % základního kapitálu, osoby a subjekty, jež v průběhu dvou let před převodem byly vlastníky alespoň 2 % základního kapitálu, členové jejich správních a kontrolních orgánů, auditori nebo auditorské společnosti nebo osoby, které mají toto postavení ve vztahu k jiným podnikům, jež instituci ovládají nebo patří do stejné skupiny;*

b) [...]; c) [...]; d) [...]

3 - [...]

4 - *Aktiva, pasiva, podrozvahové položky a spravovaná aktiva zmíněná v odstavci 1 musí být předmětem ocenění k okamžiku převodu, které provede nezávislý subjekt určený Banco de Portugal ve lhůtě, kterou tato určí, a jehož náklady ponese úvěrová instituce, přičemž toto ocenění musí pro účely odstavce 3 článku*

145 B zahrnovat i odhad výše částek vymožených z pohledávek každé třídy věřitelů v souladu s pořadím přednosti stanoveným zákonem v případě likvidace úvěrové instituce bezprostředně před použitím opatření k řešení krize.

5 - [...].

6 – Banco de Portugal určí povahu a výši finanční podpory, kterou v případě nutnosti fond pro řešení krizí musí poskytnout za účelem zřízení a výkonu činnosti překlenovací banky, zejména prostřednictvím přiznání úvěrů této instituci na jakýkoli účel, poskytnutí zdrojů, které jsou považovány za nezbytné ke zvýšení kapitálu překlenovací banky, nebo poskytnutí záruk.

7 - [...] [...] .8 - [...] .9 - [...] .10 - [...] .11 - [...] .12 - [...] .13 - [...].

Článek 145.-I

[...]1 - [...] .2 - [...] .3 - [...]:

a) fondu pro řešení krizí veškerých částek, které dal k dispozici v souladu s odstavcem 6 článku 145 H;

b) fondu pojištění vkladů nebo záručnímu fondu zemědělských úvěrových družstev veškerých částek, které daly k dispozici v souladu s odstavcem 7 článku 145 H.

4 - [...] .5 - [...] .6 - [...].“

Režim, který upravuje opatření k řešení krize institucí podléhajících dohledu, byl znovu změněn nařízením s mocí zákona č. 23-A/2015 ze dne 26. března 2015[,] jímž byla dokončeno úplné provedení dotčené směrnice.

Co se týče částečných provedení směrnic předtím, než uplyne lhůta stanovená za tím účelem, Soudní dvůr Evropské unie se již vyslovil v tom smyslu, že částečné provedení směrnice nesmí ohrozit dosažení cílů směrnice, jak to vyplývá zejména z rozsudku ze dne 18. září 1997 ve věci C-129/96, v níž konstatoval následující:

„Článek 5 druhý pododstavec a čl. 189 třetí pododstavec Smlouvy o EHS, jakož i směrnice 91/156 vyžadují, aby členský stát, jemuž je směrnice určena, nepřijímal během lhůty stanovené směrnicí pro její provedení ustanovení, která by mohla vážně ohrozit dosažení výsledku stanoveného touto směrnicí.“

(omissis) [V] různých dalších rozsudcích se již Soudní dvůr Evropské unie vyjádřil konkrétně k otázce, zda určitá ustanovení směrnic musí být vykládána v tom smyslu, že brání určité vnitrostátní právní úpravě i před uplynutím lhůty pro provedení.

Viz například, mimo jiné, (omissis) [rozsudky] ze dne 2. června 2006[,] (omissis) C-27/15, a (omissis) ze dne 26. února 2015[,] [omissis] C-104/14.

Je pravda, že Smlouva v čl. 288 třetím pododstavci stanoví, že směrnice musí (*omissis*) být nejprve provedena do vnitrostátního právního řádu a že je pro členské státy závazná, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, nicméně volba formy a prostředků je ponechána na nich, zároveň však platí, že Soudní dvůr Evropské unie za určitých okolností uznává přímý účinek za účelem ochrany práv jednotlivců, pokud jsou ustanovení směrnice bezpodmínečná a dostatečně jasná a členský stát je neprovedl ve stanovené lhůtě.

Z toho vyplývá, že ve světle povinností členských států přijmout všechna opatření potřebná k dosažení výsledku, který sleduje určitá směrnice, a [*omissis*] judikatury Soudního dvora Evropské unie v tom smyslu, že členské státy a jeho soudy se v průběhu lhůty pro provedení směrnice musí zdržet přijímání předpisů nebo uplatňování výkladů, které by mohly vážně ohrozit dosažení výsledku stanoveného předmětnou směrnicí, je nutné předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách s cílem rozptýlit existující pochybnosti a získat vysvětlení a správný výklad dotčeného unijního práva, které jsou nezbytné pro posouzení (*omissis*) uplatněného důvodu protiprávnosti (*omissis*).

(*omissis*) [V] souvislosti s dovolávanými důvody protiprávnosti vyvstávají (*omissis*) pochybnosti, které se týkají výkladu právního rámce unijního práva (*omissis*), a které proto musí být vyřešeny, aby bylo možno vydat rozsudek.

(*omissis*) S ohledem na požadavky, které vyplývají ze zásady přednosti práva [Unie] a zásady konformního výkladu a vzhledem k tomu, že řízení o předběžné otázce je základním nástrojem, který umožňuje zajistit jednotnost výkladu a uplatňování unijního práva ve všech členských státech, jakož i soudržnost systému soudní ochrany v Unii a zásadu účinné soudní ochrany práv jednotlivců, považuje tento soud za nutné a vhodné předložit (*omissis*) žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, neboť při analýze a vyhledávání uskutečněných na webových stránkách „www.curia.europa.eu/juris/“ nebyla nalezena judikatura Soudního dvora Evropské unie, která by se vyjadřovala ke specifickým a konkrétním aspektům (*omissis*) otázky (*omissis*), která vyvstala (*omissis*), nebo která by souvisela s podobnou situací, zejména co se týče právního rámce (*omissis*), a tomuto soudu není známo (*omissis*), zda existuje ustálená judikatura Soudního dvora v této oblasti nebo o způsobu výkladu sporných právních norem, bez jakýchkoliv důvodných pochybností.

Za těchto okolností má tento soud za to, že v projednávaném případě jsou splněny formální požadavky (*omissis*) pro předložení (*omissis*) žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

V rámci sporu a postojů, které zastávají účastníci řízení (*omissis*) je tedy nutné ověřit a zjistit, zda je s výše citovaným unijním právem a s judikaturou Soudního dvora Evropské unie obsaženou v rozsudku ze dne 18. prosince 1997, „Inter-Environnement Wallonie“, věc C-129/96, (*omissis*) [body] 44 a 45, [která byla později potvrzena a zopakována], v souladu vnitrostátní právní rámec, který částečně provádí směrnici 2014/59/EU prostřednictvím čl[ánk]ů 145 A až 145 O

RGICSF, a vyjasnit, zda přijetí těchto ustanovení za uvedených podmínek, především prostřednictvím nařízení s mocí zákona č. 114-A/2014, může vážně ohrozit dosažení výsledku stanoveného touto směrnicí.

Proto je nutné položit Soudnímu dvoru následující předběžn[é] (*omissis*) otázka[y] (*omissis*):

- 1) Musí být unijní právo, konkrétně člá[nek] 17 [Listiny základních práv Evropské unie] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012, a zejména její články 36, 73 a 74, vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je shora popsaná, která byla uplatněna prostřednictvím nástroje k řešení krize spočívajícího ve zřízení překlenovací instituce a oddělení aktiv, a která při částečném provedení citované směrnice předtím, než uplynula lhůta pro její provedení:
  - a) nestanovila provedení spravedlivého, obezřetného a realistického ocenění aktiv a pasiv úvěrové instituce, již se týká opatření k řešení krize, před jeho přijetím;
  - b) nestanovila vyplacení případné náhrady založené na ocenění uvedeném v předchozím písmeni a) instituci v režimu řešení krize, nebo případně držitelům akcií nebo jiných vlastnických titulů, a namísto toho pouze stanovila, že případný zůstatek výtěžku z prodeje překlenovací banky bude vrácen původní úvěrové společnosti nebo do její konkurzní podstaty;
  - c) nestanovila, že akcionáři instituce v režimu řešení krize mají právo obdržet částku, která není nižší, než kterou by podle odhadu obdrželi, pokud by instituce byla likvidována zcela v rámci běžného insolvenčního řízení, a stanovila tento ochranný mechanismus pouze pro věřitele, jejichž pohledávky nebyly převedeny, a
  - d) nestanovila jiné ocenění, než které je zmíněno v písmeni a), zaměřené na určení toho, zda by v případě, kdyby úvěrová instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného insolvenčního řízení, bylo s akcionáři a věřiteli zacházeno příznivěji?
- 2) Může vnitrostátní právní úprava, o jakou se jedná v projednávaném případě, která částečně provádí směrnicí 2014/59/EU, ve světle judikatury Soudního dvora obsažené v rozsudku ze dne 18. prosince 1997, Inter-Environnement Wallonie [věc C-129/96, judikatura později opakovaně uplatňovaná tímto

soudem], v rámci použití nástroje k řešení krize vážně ohrozit dosažení výsledku stanoveného touto směrnicí, zejména jejími články 36, 73 a 74?

*

Vzhledem k výše uvedenému (*omissis*):

(*omissis*) (*omissis*) [se] toto řízení (*omissis*) přerušuje.

(*omissis*) V Lisabonu dne 23. ledna 2020

(*omissis*)

PRACOVNÍ DOKUMENT